

INICI DE LA CAMPANYA DEL REFERÈNDUM

Manresa, 2 de juny de 2006

Amigues i amics, companyes i companys, alcaldes i consellers,

Iniciem aquesta nit la campanya del referèndum del nou Estatut.

És la primera nit d'uns dies intensos en els que la paraula per convèncer i seduir omplirà els carrers i les places; els diaris, les ràdios i les televisions.

Volem viure aquesta campanya com una gran celebració de la democràcia, com el camí joiós que prepara la manifestació de la sobirania popular que es produirà el diumenge 18 de juny.

Comencem la campanya a Manresa.

En una ciutat que té el seu lloc en l'imaginari del catalanisme polític: les Bases de Manresa de 1892, que són un dels primers intents de definició dels seus objectius.

Hem recorregut un llarg camí entre el catalanisme decimonònic de les Bases de Manresa i el catalanisme del segle XXI que representa l'Estatut del 2006.

A cada pas d'aquest país el catalanisme ha anat guanyant obertura i capacitat d'integració social.

El socialisme català ha tingut molt a veure en aquesta evolució cap a un catalanisme més obert i plural.

El Partit dels Socialistes de Catalunya d'avui representa el catalanisme socialista de Joan Reventós, de Raimon Obiols, d'Isidre Molas ... Fa més de trenta anys va enllaçar amb la tradició socialista i federalista dels Rafael Campalans, Manuel Serra i Moret, Josep Rovira, Josep Pallach ...

Però sabeu quina és la grandesa del nostre socialisme catalanista? La seva grandesa és que ha arrelat i ha crescut per tot Catalunya amb el municipalisme amb la feina dels nostres alcaldes i de les nostres alcaldesses.

Per cert, un municipalisme que també està lligat a la ciutat de Manresa en la mesura que l'any 1980 s'hi va fundar la Federació de Municipis de Catalunya.

Avui el 70% de la població catalana té alcalde o alcaldessa socialista.

Això és el que fa ric i divers, fort i plural el Partit dels Socialistes de Catalunya, com ha de ser.

És el que ens fa estimar Catalunya.

Aquest lligam té múltiples noms a Manresa i el Bages:

Els alcaldes Joan Cornet, Jordi Valls, Josep Camprubí a Manresa;

L'Evaristo de la Torre a Pont de Vilomara; l'Ezequiel Martínez a Sant Joan de Vilatorrada; en Joan Montsech a Sant Vicenç de Castellet; l'Antoni Julián a Súria; en David Aarón López a Callús ...

I per tot Catalunya:

L'Anna Pagans i en Quim Nadal a Girona; l'Àngel Ros i l'Antoni Siurana a Lleida; en Joan Ganyet a La Seu d'Urgell; en Joan Sabaté a Tortosa; en José Montilla i l'Antoni

Balmón a Cornellà; en Narcís Serra, en Joan Clos i jo mateix a Barcelona; la Manuela de Madre i en Bartomeu Muñoz a Santa Coloma de Gramenet; en Celestí Martí, l'Antoni Borrell, en Josep Abelló i en Lluís Miquel Pérez a Reus; en Manel Royes i en Pere Navarro a Terrassa; en Celstino Corbacho a l'Hospitalet; en Lluís Sacrest a Olot; en Manel Bustos a Sabadell. I l'Armengué a Figueres ...

I tants companys i tantes companyes que ens han permès arrelar-nos, amb els peus tocant a terra sense perdre mai de vista l'ideal.

Amb la nostra arribada al govern de Catalunya s'ha fet present una visió més plural i rica del país. On el govern anterior només distingia una Catalunya, el govern actual s'haplantejat finalment el reconeixement dels set territoris, les set vegueries.

Amb la nostra arribada al govern de Catalunya s'ha fet realitat el nostre compromís de reformar l'Estatut.

Un compromís que ve de lluny.

Si fem memòria recordarem que va ser en Quim Nadal el primer en trencar el tabú de la reforma de l'Estatut. Fa 11 anys!

Després hem mantingut aquest compromís en el nostres programes del 1999 i del 2003, i el vam inscriure com un objectiu central del Pacte del Tinell per fer-lo realitat en aquesta legislatura.

Amb la victòria socialista a les eleccions generals i la presència simultània dels socialistes als governs de Catalunya i d'Espanya s'han donat les condicions necessàries per fer possible el nou Estatut.

Nosaltres podem dir –i direm veritat- que hem treballat sense desmai per l'Estatut i que hem pres decisions –algunes d'elles ben difícils- pensant sempre en fer possible l'Estatut.

Amb aquestes credencials de legítim orgull per la feina ben feta afrontem la campanya que avui comença.

Què hem de fer en aquesta campanya?

Raonar per convèncer i seduir per emocionar.

Explicar les raons del SÍ

I per sobre de tot: transmetre un sentiment d'optimisme i una passió pel futur de Catalunya.

El SÍ a l'Estatut a Catalunya té totes les raons:

1. Sí perquè és millor que l'Estatut de 1979
2. Sí perquè és l'Estatut de la Catalunya del futur
3. Sí perquè és l'Estatut de la Catalunya de les persones
4. Sí perquè és l'Estatut de l'Espanya plural

Durant la campanya anirem desgranant amb detall tots els perquè del SÍ. Amb en tres flaixos ho entendreu.

- 50 noves competències
- 50% més d'inversions de l'Estat: del 12% al 18'8% del PIB català
- Som una nació i som una nació que no posa la nació davant de les persones. I això és molt important.

Per demostrar que realment l'Estatut és l'Estatut de les persones, el millor es posar exemples ben concrets.

Primer exemple: l'oferta d'habitatge de protecció oficial serà més àgil i més abundant.

- Tindrem amb l'Estatut més autoritat per tenir sòl.
- Millor adequació dels mòduls als preus de mercat.
- Tindrem més possibilitats de participació del sector privat i del cooperatiu en la construcció, venda i/o lloguer d'habitatges protegits.

Segon exemple: Els ciutadans de Catalunya podran exigir a la seva administració un major respecte als drets personals i de convivència.

- S'estableix la no-discriminació per gènere,
- la igualtat real, amb independència de l'opció sexual,
- la llibertat religiosa,
- la protecció enfront de la violència de gènere
- i el restabliment del codi civil català que acabem de compilar i d'actualitzar.

Tercer exemple: La plena responsabilitat sobre la salut, sobre el sistema educatiu i sobre les polítiques d'atenció a les persones. La Generalitat l'autèntic Govern de referència: El Govern.

S'haurà acabat la coartada exculpatòria tradicional: És que a Madrid no ens en donen, no hi haurà tant Madrid, serà el Govern el responsable. Per bé i per mal.

Quart exemple: Podrem decidir qüestions tan senzilles com aquestes: quantes beques escolars cal dotar? I a la Universitat?

Podrem decidir-ho en millors condicions també a partir dels mínims de garantia a tot Espanya. Podrem decidir imports, modalitats, límits, col·lectius, etc.

Cinquè exemple: El salt endavant més evident, ja que partim de quasi zero, ha de ser de les prestacions universals de caràcter social per a determinats col·lectius:

famílies, infància, discapacitats, gent gran, i joves que s'han d'emancipar.

Les polítiques inclusives, contra tota discriminació o no integració, seran marca de la casa a Catalunya.

Però a més d'explicar les raons del SÍ, hem d'exposar els costos del NO.

Totes les opcions són respectables i legítimes.

Però no totes les opcions tindran els mateixos efectes per a Catalunya.

A aquests els hi hem de dir ben clar que el NO té conseqüències.

Votar NO és condemnar Catalunya a una certa paràlisi.

El 18 de juny començarà una nova era en la història de Catalunya. Ens toca fer el pas endavant que aquest país no havia pogut fer mai.

Farem per primera vegada en la nostra història un pas endavant des de la llibertat i des de la normalitat democràtica.

És un pas endavant molt exigent:

- amb el SÍ a l'Estatut adquirim el compromís de renovar la nostra democràcia i el nostre autogovern
- amb el SÍ a l'Estatut estem reinventant Catalunya

Ja no és l'hora del somni.

Ara és l'hora de dibuixar el futur, d'escripturar-lo, de formalitzar-lo i de transmetre'l als fills i als néts perquè ells seran els que en definitiva en gaudiran.

Us convido a fer aquest pas, sent fidels a la nostra manera de ser i de fer. Fidels a la nostra història com a partit i com a poble.

Visca Catalunya!